

**CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE**

20 mai 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte
Judecători

Vladimir Timofti
Anatolie Țurcan
Elena Cobzac

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Zamfir Pavel în numele inculpatului Plașciuc Marius, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 16 iulie 2019 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 noiembrie 2019, în cauza penală privindu-l pe

Plașciuc Marius xxxxx, născut la xxxxx, originar din r-nul xxxxx, s. xxxxx și domiciliat în or.xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 02.11.2018 – 16.07.2019;

Instanța de apel: 06.08.2019 – 19.11.2019;

Instanța de recurs: 20.01.2020 – 20.05.2020.

Asupra admisibilității recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 16 iulie 2019, Plașciuc Marius a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.186 alin.(2) lit. d) Cod penal la - 1 an și 6 luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În baza art.85 alin.(1) Cod penal, la pedeapsa stabilită lui Plașciuc Marius prin sentință a fost adăugată parțial pedeapsa aplicată prin decizia Curții de Apel Chișinău din 17 octombrie 2018, sub formă de închisoare pe un termen de 1 an și 6 luni și neexecutată, stabilindu-i-se o pedeapsă definitivă în cazul cumulului de sentințe sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani și 6 luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Sentința Judecătoriei Anenii Noi, sediul Central din 20 decembrie 2018, prin care Plașciuc Marius a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de

art.27, 186 alin.(2) lit. b), c) și d) Cod penal, fiindu-i stabilită o pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 700 u.c., echivalent 35 000 lei, menținută prin decizia Curții de Apel Chișinău din 26 februarie 2019, a fost lăsată spre executare separată.

2. Pentru a se pronunța în cauza dată, instanța de fond a reținut că, Plașciuc Marius, în perioada de timp de la 13 octombrie 2018, orele 19:00 până la 15 octombrie 2018, orele 21:00, aflându-se în ospeție la cet. Harea Mariana, pe adresa mun. Xxxxx, sat. xxxxx, str. xxxxx și având scopul sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane, folosindu-se de momentul că ultima se află în altă cameră a sustras pe ascuns bani în sumă totală de 7 300 lei, după care cu banii sustrași a părăsit locul comiterii infracțiunii într-o direcție necunoscută, cauzând părții vătămate Harea Mariana o daună în proporții considerabile.

În ședința de judecată inculpatul Plașciuc Marius a depus cerere în scris în care a indicat, că recunoaște săvârșirea faptei indicate în rechizitoriu și solicită ca judecata să se facă pe baza probelor administrate la faza de urmărire penală, potrivit prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală (f.d.114).

3. Sentința primei instanțe a fost atacată cu apel de către avocatul Caragia Elisaveta în numele inculpatului Plașciuc Marius, care a solicitat casarea acesteia și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care lui Plașciuc Marius să-i fie aplicată o pedeapsă mai blândă și anume pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității.

În argumentarea apelului declarat, apărătorul a invocat următoarele:

- pedeapsa aplicată de instanța de judecată este o pedeapsa prea aspră, ținând cont de circumstanțele pricinii, de comportamentul inculpatului, de personalitatea acestuia, de practica instanțelor de judecată pe cauze similar;

- instanța urma la individualizarea pedepsei să țină cont de faptul că inculpatul Plașciuc Marius a recunoscut vina integral, se căiește sincer de cele întâmplate, s-a împăcat cu partea vătămată, care nu mai are pretenții materiale sau morale la inculpat, a manifestat dorința de a examina cauza în procedură simplificată;

- instanța urma a ține cont de căința sinceră a inculpatului, de vârsta fragedă a acestuia, infracțiunea fiind comisă de el la vârsta de 20 ani, de faptul că la moment inculpatul și-a corectat comportamentul, s-a angajat în câmpul muncii, a dorit și chiar a înlăturat consecințele faptei infracționale prin împăcarea cu partea vătămată, conștientizează gravitatea comiterii unor astfel de fapte pentru sine și pentru societate în general;

- infracțiunea incriminată și recunoscută de Plașciuc Marius este una mai puțin gravă, care prevede printre sancțiunile sale și unele alternative închisorii, respectiv fapta prevăzută de art.186 alin.(2) lit. d) Cod penal, se pedepsește cu amendă în mărime de la 650 la 1350 unități convenționali sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 180 la 240 de ore, sau cu închisoare de până la 4 ani.

În prima instanță, apărarea a solicitat aplicarea uneia din pedepsele alternative și anume ore de muncă în folosul comunității iar prin prisma art.90 Cod penal să fie

menținută condamnarea stabilită prin Decizia Curții de Apel Chișinău din 17 octombrie 2018, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei;

- apărarea consideră că aplicarea pedepsei cu muncă neremunerată în folosul comunității este în măsură să impună inculpatului lipsuri și restricții proporționale cu gravitatea infracțiunilor săvârșite și este în măsură să stabilească echitatea socială, poate contribui la corectarea comportamentului inculpatului și prevenirea comiterii de noi infracțiuni, deoarece inculpatul Plașciuc Marius cunoaște despre faptul că în cazul nerespectării interdicțiilor impuse de instanța de judecată și neexecutarea pedepsei aplicate o altă șansă nu va primi, iar orele de muncă neremunerată pot fi schimbate în pedeapsa cu închisoarea.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 noiembrie 2019, apelul declarat de avocat în numele inculpatului a fost admis, casată sentința în partea numirii pedepsei definitive, prin care inculpatului Plașciuc Marius în temeiul art.84 alin.(4) Cod penal, prin cumularea parțială a pedepsei închisorii numită prin sentința apelată cu pedeapsa închisorii stabilită prin decizia Curții de Apel Chișinău din 17.10.2018 și cumularea pedepsei numite prin sentința Judecătorei Anenii Noi, sediul Central din 20 decembrie 2018, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis și amendă în mărime de 700 (șapte sute) u.c. ce constituie 35 000 (treizeci și cinci mii) lei, în contul statului.

În rest sentința atacată s-a menținut.

4.1. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a menționat, că prezenta cauză a fost judecată de către prima instanță în procedura simplificată prevăzută de art.364¹ Cod de procedură penală, în baza probelor administrate la faza urmăririi penale, acceptate de către inculpat, prin cererea depusă până la începerea cercetării judecătorești pe caz.

Instanța de apel a menționat că la pronunțarea sentinței, instanța de judecată corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a ajuns la concluzia că inculpatul Plașciuc Marius a săvârșit infracțiunea prevăzută de art.186 alin.(2) lit. d) Cod penal, după indicii calificativi – furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

Astfel, soluția instanței de fond, cu referire la vinovăția inculpatului este pe deplin justificată, or, verificând la acest capitol sentința pronunțată, a constatat că vina inculpatului Plașciuc Marius de comiterea infracțiunilor încriminate a fost dovedită integral prin probele administrate și cercetate conform art.101 Cod procedură penală cum ar fi; declarațiile părții vătămate Harea Mariana, declarațiile martorului Zolotusca Doina xxxxx, procesul-verbal de verificare a declarațiilor la locul comiterii infracțiunii din data de 24 octombrie 2018, cu planșă fotografică.

Totodată, instanța de apel a reținut că sentința adoptată a fost atacată de către apelant doar în partea stabilirii și individualizării pedepsei penale inculpatului.

La capitolul numirii pedepsei inculpatului Plașciuc Marius, instanța de apel a reținut că instanța de fond la individualizarea, stabilirea categoriei și termenului

pedepsei inculpatului a ținut cont de prevederile art.7, 75 Cod penal, de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, precum și scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului.

Astfel, instanța de apel a menționat că, infracțiunea săvârșită de către Plașciuc Marius, conform art.16 Cod penal se atribuie la categoria infracțiunilor mai puțin grave, au fost constatate prezența circumstanțelor atenuante contribuirea activă la descoperirea infracțiunii, căința sinceră, săvârșirea infracțiunii în timp ce avea vârsta sub 21 ani, iar ca circumstanțe agravate a fost reținut faptul comiterii infracțiunii de o persoană care anterior a fost condamnată pentru infracțiune similară, inculpatul a comis infracțiunea în cauză, în perioada de probă stabilită prin decizia Curții de Apel Chișinău din 17 octombrie 2018, iar reeducarea acestuia precum și restabilirea echității sociale perturbate prin infracțiune va putea fi realizată doar prin aplicarea față de acesta a unei pedepse sub formă de închisoare.

În același timp, instanța de apel a menționat că instanța de fond a ținut cont de vârsta inculpatului (21 ani), fapt ce a determinat aplicarea în privință acestuia a prevederilor art.70 alin.(3¹) Cod penal, inculpatul Plașciuc Marius beneficiind de o reducere a maximului pedepsei cu 1/3.

Prin urmare instanța de apel a menționat că, instanța de fond ținând cont de circumstanțele cauzei, de personalitatea inculpatului, care anterior a fost judecat, conducându-se de principiile generale de stabilire a pedepsei, reieșind din conduita inculpatului Plașciuc Marius, din noile limite ale pedepsei principale cu închisoare determinate prin punerea în valoare a prevederilor art.70 alin.(3¹) Cod penal și art.364¹ alin.(8) Cod de procedură penală, coroborat cu art.186 alin.(2) lit. d) Cod penal, corect a conchis că pentru comiterea infracțiunii inculpatului urmează a-i fi individualizată pedeapsa reieșind din limitele: minimă 3 luni închisoare (art.70 alin.(2) Cod penal) și maximă 1 an 9 luni 10 zile (1/3 din 2 ani 8 luni), unde 2 ani și 8 luni reprezintă 1/3 din 4 ani închisoare stabiliți, prin aplicarea art.70 alin.(3¹) Cod penal, coroborat cu art.186 alin.(2) Cod penal.

Apreciind gradul prejudiciabil al faptei comise, personalitatea lui Plașciuc Marius și fiind în prezența circumstanțelor agravante prin săvârșirea infracțiunii în perioada de probă de către o persoană, care anterior a mai fost condamnată pentru infracțiuni similare, totodată având în vedere căința sinceră de fapta comisă, instanța de judecată a conchis că, pentru a asigura realizarea scopului legal al pedepsei, în privința acestuia corect a fost aplicată pedeapsa cu închisoare pe un termen de 1 (un) an și 6 (șase) luni.

În continuare, instanța de apel a reținut că prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 27 iulie 2018, Plașciuc Marius a fost condamnat pentru concurs de infracțiuni (două episoade - art.186 alin.(2) lit. b), c) și d) Cod penal), pe un termen de 5 (cinci) luni închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, iar prin aplicarea art.90 Cod penal, a fost suspendată executarea pedepsei pe un termen de 2 (doi) ani. Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 17 octombrie 2018, a fost admis

apelul declarat de către procuror și a fost stabilită lui Plașciuc Marius o pedeapsa penală prin aplicarea art.84 Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, stabilindu-i-se o pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 1 (un) și 6 (șase) luni, cu aplicarea art.90 Cod penal, prin care s-a suspendat condiționat executarea pedepsei pe un termen de 2 (doi) ani.

Prin sentința Judecătoriei Anenii Noi din 20 decembrie 2018, Plașciuc Marius a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.27, 186 alin.(2) lit. b), c) Cod penal fiindu-i stabilită o pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 700 unități convenționale, iar prin decizia Curții de Apel Chișinău din 26 februarie 2019, sentința a fost menținută, fiind lăsată fără modificări.

Reieșind din circumstanțele constatate, instanța de apel a conchis că în conformitate cu art.84 alin.(4) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni prin cumularea parțială a pedepsei închisorii numită prin sentința apelată cu pedeapsa închisorii stabilită prin decizia Curții de Apel Chișinău din 17.10.2018, și cumularea pedepsei numite prin sentința Judecătoriei Anenii Noi, sediul Central din 20 decembrie 2018, lui Plașciuc Marius urmează a-i fi stabilită pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis cu amendă în mărime de 700 (șapte sute) u.c., sau 35 000 (treizeci și cinci mii) lei, în contul statului.

5. Împotriva deciziei a declarat recurs ordinar avocatul Zamfir Pavel în numele inculpatului, care invocând temeiul pentru recurs prevăzut de art.427 alin.(1) pct.6), 10) Cod de procedură penală, a solicitat casarea acesteia în partea ce ține de stabilirea pedepsei, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri prin care lui Plașciuc Marius să-i fie aplicată pedeapsă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității.

În motivarea recursului apărătorul a invocat următoarele argumente:

- instanța de fond și instanța de apel greșit au reținut că inculpatul Plașciuc Marius a comis infracțiunea în interiorul termenului de probă, or, din materialele cauzei, se constată că fapta pentru care Plașciuc Marius a fost condamnat pe prezenta cauză, a fost comisă între 13-15 octombrie 2018, iar decizia Curții de Apel pe altă cauză a devenit executorie la 17 octombrie 2018. Prin urmare, nu se poate afirma că fapta a fost comisă în termenul de probă stabilit prin Decizia Curții de Apel din 17 octombrie 2018;

- a solicitat aplicarea pedepsei alternative și anume ore de muncă în folosul comunității, iar prin prisma art.85 Cod penal, să fie menținută condamnarea stabilită prin Decizia Curții de Apel Chișinău din 17 octombrie 2018, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei, însă instanța de apel a pronunțat o alta soluție prin care a cumulat toate pedepsele (pe prezenta cauză, cea stabilită prin Decizia Curții de Apel din 17 octombrie 2018 și pedeapsa amenzii, stabilită prin sentința Judecătoriei Anenii Noi, sediul Central din 20 decembrie 2018);

- instanța de apel a dispus reducerea pedepsei stabilită de instanța de fond lui Plașciuc Marius cu 6 luni, în lipsa sintagmei "casează, inclusiv și din oficiu" și nu s-a

expus asupra solicitării cuprinse în textul apelului - stabilirea unei pedepse sub formă de muncă neremunerată, cu menținerea condamnării cu suspendarea pe cauza precedentă și executarea separată a pedepsei cu amenda, stabilită prin sentința Judecătoriei Anenii Noi.

Astfel, consideră, că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra fondului apelului, fapt ce contravine pct.22.2 din Hotărâre Plenului Curții Supreme de Justiție.

5.1 În conformitate cu prevederile art.431 alin.(1) pct.11) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință asupra recursului declarat de partea apărării, prin care solicită ca acesta să fie declarat inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei și ținând cont de opinia procurorului expusă în referință, Colegiul penal conchide că acesta este inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat, or, în vederea acestei soluții se expun următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art.432 alin. (2) pct.4) Cod de procedură penală instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că argumentele invocate în recurs sunt vădit neîntemeiate.

Conform art.424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs ordinar examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute de art.427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate și argumentate de recurent.

La caz, Colegiul penal reține că, recurentul indică drept temeiuri pentru declararea recursului ordinar prevederile art.427 alin.(1) pct.6) și 10) Cod de procedură penală, în sensul că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal reține că temeiurile și motivele invocate de recurent nu s-au confirmat în urma cercetării materialelor, or, la judecarea apelului declarat, instanța de recurs a constatat că instanța de apel a examinat cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv, adoptând o soluție corectă în partea individualizării pedepsei în privința lui Plașciuc Marius.

Prin urmare, Colegiul penal menționează că potrivit art.75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a Codului penal în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a acestuia.

La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele atenuante și agravante, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Astfel, Colegiul penal reține că persoanei declarate vinovate, trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana

se declară vinovată.

Totodată, instanța de recurs reamintește, că categoriile pedepselor aplicate persoanelor fizice sunt expuse în Codul penal într-o anumită consecutivitate: de la cea mai blândă - amendă, până la cea mai aspră - detențiune pe viață.

În conformitate cu criteriile generale de individualizare a pedepsei, o pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative, prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.

Respectiv, în cazul săvârșirii unei infracțiuni doar instanța de judecată este singura în măsură să înfăptuiască nemijlocit acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis acea infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării acestei operațiuni, ținând cont de regulile și principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a quantumului pedepsei în cadrul operațiunii de individualizare a acesteia.

Astfel, Colegiul penal menționează că instanța de apel respingând cerințele părții apărării în partea aplicării inculpatului a pedepsei sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, a ținut cont de caracterul și gradul de pericol social al infracțiunii comise de Plașciuc Marius, care anterior a mai fost condamnat pentru infracțiuni similare, a comis o infracțiune în termen de probă, fapt ce denotă că pedepsele anterioare nu au atins scopul prevăzut la art.61 Cod penal, astfel pedeapsa aplicată de prima instanță corect a fost individualizată.

Motivele la care a făcut referire recurentul în vederea susținerii oportunității aplicării unei pedepse mai blânde, au fost examinate și apreciate de către instanțele de fond, fapt care a generat aplicarea unei pedepse legale, întemeiate și care este în interiorul noilor limite stabilite prin aplicarea prevederilor art.70 alin.(3)¹ Cod penal, art.364¹ alin.(8) Cod de procedură penală, careva erori în acest sens nefiind constatate.

În privința criticilor aduse de către recurent precum că, instanța de fond și instanța de apel greșit au reținut că inculpatul Plașciuc Marius a comis infracțiunea în termenul de probă, or, din materialele cauzei, se constată că fapta pentru care Plașciuc Marius a fost condamnat pe prezenta cauză, a fost comisă între 13-15 octombrie 2018, iar Decizia Curții de Apel pe altă cauză a devenit executorie la 17 octombrie 2018, Colegiul penal menționează că acestea nu sunt incidente cauzei, or potrivit materialele cauzei s-a constatat cu certitudine că prin decizia Curții de Apel Chișinău din 17 octombrie 2018, Plașciuc Marius a fost condamnat în baza art.186 alin.(2) lit. b), c) și d) Cod Penal, (pentru 2 episoade similare) la 1 ani și 6 luni privațiune de libertate cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu suspendarea executării pedepsei cu închisoare pe un termen de probă de 2 ani.

În așa fel, rezultă că inculpatul a comis prezenta infracțiune în perioada 13-15 octombrie 2018, în termenul de probă de 2 ani, acordat acestuia prin decizia Curții de Apel Chișinău din 17 octombrie 2018, or după cum rezultă din conținutul deciziei, Plașciuc Marius, inițial a fost condamnat prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul

Central din 27 iulie 2018 (*sentința a fost casată doar în partea numirii pedepsei prin decizia Curții de Apel Chișinău din 17 octombrie 2018*), iar fapta pentru care a fost recunoscut vinovat în prezentul dosar a fost comisă în perioada de 13 octombrie 2018 - 15 octombrie 2018, adică după pronunțarea sentinței.

Prin urmare, se constată că instanța de judecată corect a conchis că inculpatul a comis prezenta infracțiune în termenul de probă, astfel că antecedentul penal nu era stins, acesta fiind condamnat prin sentința anterioară pentru o infracțiune similară.

Referitor la argumentul recurentului precum că „apelantul a solicitat aplicarea pedepsei alternative și anume ore de muncă în folosul comunității, iar prin prisma art.85 Cod penal, să fie menținută condamnarea stabilită prin Decizia Curții de Apel Chișinău din 17 octombrie 2018, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei, însă instanța de apel a pronunțat o alta soluție prin care a cumulat toate pedepsele”, Colegiul penal îl consideră neîntemeiat, or analizând textul deciziei contestate (f.d.181-185 vol. I) se atestă indubitabil că de către instanța de apel la stabilirea pedepsei s-a ținut cont în deplină măsură de criteriile generale de individualizare a pedepsei, de gravitatea infracțiunii săvârșite, de persoana inculpatului, de comportamentul său în viața socială, precum și cel din înaintea și după săvârșirea infracțiunii incriminate, de faptul că acesta a săvârșit o infracțiune mai puțin gravă, vârsta tânără a acestuia, s-a ținut cont de faptul că pedeapsa este echitabilă atunci când este capabilă de a contribui la corectarea inculpatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât de condamnat cât și de alte persoane, ajungând corect la concluzia că corijarea și reeducarea inculpatului Plașciuc Roman va fi posibilă prin aplicarea pedepsei sub formă de închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis,

Așadar, în opinia Colegiului penal, instanța de apel a aplicat inculpatului o pedeapsă în limita prevăzută de sancțiunea legii de comiterea căreia a fost recunoscut vinovat, ținând cont de prevederile art.art.70 alin.(3¹), 364¹ alin.(8) Cod de procedură penală și prevederile art.84 Cod penal, iar motive pentru atenuarea pedepsei nu sau stabilit.

Subsecvent, instanța de recurs susține că, pedeapsa aplicată inculpatului trebuie să fie echitabilă, legală și individualizată corect, capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii penale și pedepsei penale, potrivit art.61 Cod penal, și să fie în strictă conformitate cu dispozițiile Părții speciale a Codului penal, ținându-se cont de limitele fixate în sancțiunea infracțiunii incriminate.

Totodată, pedeapsa și modalitatea de executare a acesteia trebuie individualizate în așa fel, încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare.

Chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv, de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, având ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de lege.

Prin urmare, Colegiul penal conchide că, instanța de apel s-a expus argumentat și corect asupra motivelor relevante din cererea de apel și pentru a evita repetări

inutile, instanța de recurs acceptă și însușește aceste argumente, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct. 37 al hotărârii sale în cauza Albert vs. România din 16.02.2010, statuează că art. 6§1 din CEDO, obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument, cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

În concluzie, Colegiul penal statuează că, temeiurile invocate de către recurent prevăzute de art.427 alin.(1) pct.6) și 10) Cod de procedură penală, nu s-au confirmat în cauza dată, iar decizia atacată este legală și întemeiată, ceea ce impune soluția inadmisibilității recursului ordinar depus de către avocatul Zamfir Pavel în numele inculpatului, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu art.432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Zamfir Pavel în numele inculpatului Plașciuc Marius, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 noiembrie 2019, în cauza penală privindu-l pe *Plașciuc Marius* xxxxx, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 23 iulie 2020.

Președinte

Vladimir Timofti

Judecători

Anatolie Țurcan

Elena Cobzac